ERHVERVSMINISTERIET

HØRINGSNOTAT VEDRØRENDE FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF SELSKABSLOVEN, ERHVERVSVIRKSOMHEDSLOVEN OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE (STYRKET INDSATS OVER FOR BAGMÆND OG FACILITATORER SOM FØLGE AF DEN SORTE SVANE OG IMPLEMENTERING AF ÆNDRINGSDIREKTIV VEDRØRENDE DIGITALE VÆRKTØJER OG PROCESSER INDEN FOR SELSKABSRET OG ÆNDRING AF REGLER OM TRANSAKTIONER MED NÆRTSTÅENDE MV.) (OKT I)

6. oktober 2026

Indholdsfortegnelse

1. Indledning 2
2. Generelle bemærkninger 3
3. Bemærkninger til konkrete emner 6
3.1. Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer sfa. Den Sorte Svane 6
3.1.1. Mulighed for midlertidig udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens it-system 6
3.1.2. Skærpet anmelderansvar for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer 8
3.1.3. Kapitalejers ansvar for medvirken til ulovlige registreringer 11
3.1.4. Mulighed for undersøgelse ift. rigtigheden af bestemte oplysninger 12
3.1.5. Fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion, eller grænseoverskridende spaltning 15
3.1.6. Filialbestyrers faktiske ledelse og sletning af filialer 16
3.1.7. Frakendelse og generhvervelse af godkendelsen som revisor 16
3.2. Ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret 18
3.3. Ændringer som følge af dialogsagen om aktionærrettighedsdirektivet 20
3.3.1. Krav til indholdet af vederlagspolitikker 20
3.3.2. Regler om fravigelse af vederlagspolitikken 21
3.3.3. Væsentlighedskriteriet ved transaktioner med nærtstående 22
3.3.4. Habilitetskrav ved transaktioner med nærtstående 22
3.3.5. Tidspunktet for offentliggørelse af transaktioner 23
3.3.6. Undtagelse af sædvanlige transaktioner 24
4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet 24
5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v. 26

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at styrke den forebyggende indsats mod økonomisk kriminalitet som opfølgning på TV 2-dokumentaren *Den Sorte Svane.* Det foreslås med lovforslaget:

- at styrke Erhvervsstyrelsens kontrol med anmeldere af selskabsoplysninger, herunder rådgivere, der bevidst misbruger styrelsens it-system.
- at der indføres et skærpet ansvar for professionelle rådgivere, såsom advokater og revisorer, da disse spiller en vigtig rolle i forhold til samfundets forebyggelsesindsats over for økonomisk kriminalitet i selskabssystemet.
- at stråmandskontrollen udvides til også at omfatte filialer af udenlandske virksomheder og selskaber under likvidation. Selskaber, der er sendt til tvangsopløsning på grund af problemer med faktisk ledelse eller reelle ejere, skal ikke kunne fusioneres eller spaltes.
- at kapitalejere skal kunne holdes ansvarlige, hvis de medvirker til ulovlige registreringer eller anmeldelser. Erhvervsstyrelsen får mulighed for at udpege en sagkyndig til undersøgelse af rigtigheden af bestemte oplysninger på selskabets vegne.
- at udvide Revisornævnets sanktionsmuligheder i sager om forbud og frakendelse af godkendelsen som revisor, samt at skærpe betingelserne for generhvervelse af godkendelsen som revisor efter udløbet eller ophøret af en frakendelse.

Lovforslaget har desuden til formål at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 om digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, hvilket skal bidrage til et mere integreret og digitaliseret indre marked.

Endelig har lovforslaget til formål at bringe selskabslovens regler om vederlagspolitikker og væsentlige transaktioner med nærtstående parter for aktieselskaber i overensstemmelse med aktionærrettighedsdirektivet.

Lovforslaget har været i offentlig høring i perioden den 2. juli 2026 til den 19. august 2026. Lovforslaget har i samme periode været offentliggjort på høringsportalen.dk.

Der er modtaget 10 høringssvar med konkrete bemærkninger til udkastet til lovforslaget. Der er modtaget høringssvar fra Advokatsamfundet/Advo-

katrådet, Brancheforeningen Regnskab & Revision, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Rederier, Dansk Industri, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer og KL.

De generelle bemærkninger til lovforslaget gennemgås i afsnit 2 nedenfor, og de konkrete bemærkninger til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres i afsnit 3 nedenfor.

Hvis modtagne høringssvar indeholder bemærkninger af redaktionel og lovteknisk karakter, hvorfor de ikke angår substansen, omtales de ikke nærmere i dette notat. De vil dog være taget til efterretning og kan have givet anledning til ændringer og præciseringer i lovforslaget. Bemærkninger, der ikke angår lovforslaget, omtales heller ikke i høringsoversigten.

2. Generelle bemærkninger

Brancheforeningen Regnskab & Revision bakker op om indsatsen mod misbrug af virksomhedsregistreringer. Samtidig er det vigtigt, at nye krav til virksomheder og rådgivere er klare og proportionale, og at kontrollen placeres dér, hvor den kan gennemføres mest effektivt.

Dansk Ejendomsmæglerforening anerkender behovet for at styrke indsatsen mod økonomisk kriminalitet og begrænse misbrug af selskabskonstruktioner. Derfor ser Dansk Ejendomsmæglerforening overordnet positivt på lovforslagets formål og ønsket om at modvirke, at professionelle aktører medvirker til ulovlige registreringer. Dansk Ejendomsmæglerforening ser desuden positivt på tiltag, der kan og skal styrke kvaliteten og sikkerheden i de oplysninger, der anvendes af Dansk Ejendomsmæglerforenings medlemsvirksomheder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer. Det bør være indstillingen, at hvor regler vil medføre et øget ressourceforbrug ved f.eks. yderligere dokumentationskrav og undersøgelseskrav, må det tilstræbes, at dette øgede ressourceforbrug også kommer de registrerende virksomheder selv til gode.

Dansk Erhverv bemærker, at dokumentaren Den Sorte Svane har givet et sjældent indblik i den kriminelle verdens metoder. Det har skabt en del offentlig debat og diskussioner, og det må konstateres, at der fra politisk hold har været enighed om at stramme op på forskellige områder for derved at forhindre lignende episoder. En holdning, som Dansk Erhverv deler fuldt ud. På den baggrund støtter Dansk Erhverv intentionerne bag regeringens forslag.

Dansk Erhverv og Danske Rederier bemærker, at reglerne om godkendelse og offentliggørelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter ensrettes og samles i et selvstændigt kapitel, og vurderer, at dette umiddelbart skaber større overskuelighed og kan reducere administrative byrder. Samtidig findes det væsentligt, at reglerne administreres på en måde, som ikke påfører børsnoterede selskaber unødige administrative byrder. Danske Rederier oplyser supplerende, at der fortsat består en væsentlig compliance-opgave, og at bødeansvaret ved manglende efterlevelse øger behovet for dokumentation af, at procedurerne er fulgt.

Danske Advokater støtter formålet med lovforslaget om at styrke indsatsen mod økonomisk kriminalitet og misbrug af Erhvervsstyrelsens registreringssystemer. Det er samtidig væsentligt, at de nye forpligtelser og beføjelser er klart afgrænsede, proportionale og praktisk anvendelige. Danske Advokater kan overordnet støtte lovforslagets formål, men anbefaler en række præciseringer for at sikre retssikkerhed, forudsigelighed og praktisk anvendelighed.

Dansk Industri støtter bekæmpelse af kriminelle bagpersoner i erhvervslivet. Med afsløringer, som dem der blev vist i Den Sorte Svane, er det vigtigt at gennemse gældende lovgivning og eksisterende håndhævelsesmuligheder med henblik på at vurdere, om der er behov for evt. hensigtsmæssige opstramninger i reglerne, eller om det er et spørgsmål om bedre håndhævelse af eksisterende regler – eller en kombination. Samtidig er det vigtigt at handle eftertænksomt og – ligesom med al anden potentiel lovgivning – vurdere de faktiske konsekvenser af potentiel ny lovgivning objektivt, så man opnår de tiltænkte formål på en effektiv og proportional måde og samtidig undgår at skabe nye, utilsigtede problemer, f.eks. rammer de lovlydige erhvervsdrivende med uforholdsmæssige byrder. Dansk Industri mener, at de fleste konkrete forslag til stramninger i høringsudkastet forekommer velgennemtænkte og afbalancerede, uden at påføre de lovlydige erhvervsdrivende uforholdsmæssige byrder. Dansk Industri noterer sig derudover, at de foreslåede regler om godkendelse og offentliggørelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter ensrettes og samles i et selvstændigt kapitel, og vurderer, at dette umiddelbart skaber større overskuelighed og kan reducere administrative byrder, og fremhæver, at implementeringen bør ske i overensstemmelse med regeringens principper om erhvervsrettet

EU-implementering, således at danske børsnoterede selskaber ikke pålægges større administrative byrder eller mere vidtgående forpligtelser end nødvendigt.

FSR – danske revisorer deler fuldt ud ambitionen om at bekæmpe økonomisk kriminalitet og sanktionere de personer, der bevidst medvirker til ulovlige forhold. FSR – danske revisorer finder imidlertid, at lovgivningens bemærkninger bør udformes på en måde, der i højere grad afspejler, at langt hovedparten af godkendte revisorer tværtimod udgør en central del af samfundets kontrol- og forebyggelsesindsats. Godkendte revisorer er underlagt omfattende regulering, tilsyn, kvalitetskontrol, disciplinæransvar og hvidvaskforpligtelser, og de fungerer som offentlighedens tillidsrepræsentanter efter revisorloven.

KL bemærker, at de er meget optaget af at identificere de regelændringer og tiltag, som uden væsentlige administrative omkostninger kan bidrage til at forebygge velfærdskriminalitet. Det er KL's opfattelse, at lovforslaget indeholder en række væsentlige initiativer i den retning. KL kan derfor tilslutte sig ændringer, der har til formål at begrænse denne form for misbrug. Det er vanskeligt for KL at vurdere, om de forslåede ændringer er tilstrækkelige til at imødegå de konstaterede udfordringer. KL forventer derfor, at Erhvervsstyrelsen vil følge dette og vurdere, om der er behov for yderligere initiativer.

Kommentar

Høringen tegner overordnet et billede af, at høringsparterne anerkender regeringens politiske ønske om at modvirke økonomisk kriminalitet. Høringen viser, at høringsparterne er positive omkring lovforslagets formål, og at der anerkendes et behov for, at der gøres yderligere for at begrænse den økonomiske kriminalitet.

Høringen viser også, at der blandt høringsparterne er et generelt fokus på, at de midler, der indføres med lovforslaget, er klart afgrænsede og proportionelle i forhold til målet samt praktisk anvendelige. Derudover viser høringen, at der generelt er et behov for, at ansvar og sanktioner tydeliggøres i lovforslaget.

Erhvervsministeriet tilslutter sig høringsparterne, herunder at det i lovforslaget skal sikres, at de midler, der indføres med lovforslaget, er klart afgrænsede og proportionelle i forhold til målet samt praktisk anvendelige, og at det ansvar og de sanktioner, som pålægges, tydeliggøres i lovforslaget.

3. Bemærkninger til konkrete emner

3.1. Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer sfa. Den Sorte Svane

3.1.1. Mulighed for midlertidig udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens it-system

Advokatrådet bemærker til den foreslåede § 14 a, stk. 1 i selskabsloven, at det fremgår af bemærkningerne, at der med den foreslåede bestemmelse, ikke tilsigtes materielle ændringer i den gældende retstilstand, da bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, men at der med bestemmelsen etableres en direkte lovhjemmel. Det må imidlertid tilføjes, at den blotte tilstedeværelse af en formel lovhjemmel ikke i sig selv er tilstrækkelig til at opfylde legalitetsprincippets krav, såfremt hjemmelsbestemmelsen ikke opfylder de retssikkerhedsmæssige klarhedskrav, der gælder for indgribende forvaltningsafgørelser.

Advokatrådet bemærker, at begrebet "misbrug" mangler nærmere definition. Begrebet er vagt og rummer en betydelig skønsmargin, som ikke giver de berørte parter mulighed for med tilstrækkelig sikkerhed at kende deres retsstilling. Det foreslås, at misbrugsbegrebet defineres i lovteksten, eksempelvis ved en henvisning til nærmere opregnede handlinger såsom afgivelse af urigtige oplysninger om ledelsesforhold, indsættelse af stråmænd eller afgivelse af urigtige kapitalgodkendelser.

Danske Advokater bemærker, at Erhvervsstyrelsen bør overveje, om begrebet ”misbrug” er et tilstrækkelig præcist kriterie, herunder om der er fornødent fortolkningsbidrag i de tilhørende bemærkninger. Det kan blandt andet være relevant at præcisere, om reglerne forudsætter, at anmelderen selv er bevidst om, hvorvidt der foreligger misbrug.

Advokatrådet bemærker, at mistankegrundlaget "begrundet formodning" i § 14 a, stk. 1 og 2 fremstår som et forholdsvis lempeligt grundlag for at lukke for adgangen til straksregistreringer med øjeblikkelig virkning.

Advokatrådet anfører, at det ikke er klart, hvad der udgør "gentagne gange".

Advokatrådet bemærker endelig, at det bør overvejes at præcisere, at total udelukkelse som udgangspunkt forudsætter mindst grov uagtsomhed fra

den berørte parts side. Det kan endvidere overvejes at tydeliggøre, at en professionel rådgivers manglende kendskab til en klients ulovlige forhold ikke i sig selv kan begrunde udelukkelse.

Brancheforeningen Regnskab & Revision bemærker, at det bør præciseres, hvem en afgørelse om spærring retter sig mod – den enkelte medarbejder, rådgivervirksomheden eller begge.

Kommentar

Erhvervsministeriet noterer sig høringssvarene og anerkender behovet for at få præciseret visse anvendte begreber. Erhvervsministeriet har noteret sig, at det drejer sig om begreberne "misbrug", "begrundet formodning" og "gentagne gange".

Erhvervsministeriet vurderer, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at foretage partshøring forud for spærringen af anmelders adgang til at foretage registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system, da det vil muliggøre, at skadevirkningerne af misbruget ikke forhindres øjeblikkeligt og vil kunne fortsættes i høringsperioden. Får Erhvervsstyrelsen en formodning for, at en anmelder eller kapitalgodkender er i gang med at misbruge Erhvervsstyrelsens indberetningsløsning, har styrelsen derfor behov for straks at kunne lukke for anmelders mulighed for at få anmeldte forhold gennemført ved en straksregistrering. Erhvervsministeriet bemærker hertil, at i forlængelse af at spærringen er foretaget, foretager Erhvervsstyrelsen en kontrol, hvor anmelderen bliver partshørt og får mulighed for at redegøre for lovligheden af registreringerne og indsende dokumentation for lovligheden af disse. På baggrund af kontrolsagen træffes der enten afgørelse om, at anmelderens adgang til at anvende selvbetjeningsløsningen fortsat skal være spærret, eller at spærringen af anmelderens adgang til at foretage straksregistreringer skal genetableres.

Erhvervsministeriet vurderer ikke, at det vil være hensigtsmæssigt, at en fuldstændig udelukkelse fra anvendelsen af Erhvervsstyrelsen it-system skal forudsætte, at der er tale om, at der minimum er udvist grov uagtsomhed fra den anmelders side, Som det fremgår af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 4, vil Erhvervsstyrelsen alene benytte denne sanktionsmulighed over for de anmeldere og kapitalgodkendere, der gentagne gange bevidst har misbrugt it-systemet, og som i forvejen har fået lukket deres adgang til at foretage straksregistreringer. Det er dog ikke en betingelse, at overtrædelserne sker med forsæt, da bestemmelsen også er tiltænkt de facilitatorer,

der bevidst eller ubevidst lader sig misbruge til at muliggøre økonomisk kriminalitet.

Erhvervsministeriet anerkender behovet for præciseringen af, at en afgørelse om spærring retter sig mod den enkelte anmelder eller kapitalgodkender og ikke dennes arbejdsplads.

3.1.2. Skærpet anmelderansvar for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer

Advokatrådet bemærker, at den foreslåede afgrænsning indebærer en risiko for, at rækkevidden af det skærpede ansvar bliver afhængig af en vurdering af, om advokaten i den konkrete situation var omfattet af hvidvasklovens regler. Det skaber betydelig retlig usikkerhed og gør bestemmelsens anvendelsesområde uklart. Samtidig forekommer koblingen til kundekendskabsproceduren ikke nødvendig for at opfylde lovforslagets formål. De registreringer, som kan anvendes til at etablere eller understøtte eksempelvis stråmandskonstruktioner, er ikke begrænset til situationer, hvor advokaten vil være omfattet af hvidvaskloven.

Brancheforeningen Regnskab & Revision bemærker, at der bør udarbejdes vejledninger, der beskriver samspillet med de kundekendskabsprocedurer og den dokumentation, som rådgiveren allerede skal gennemføre efter hvidvaskloven, herunder i hvilket omfang disse undersøgelser kan anvendes til at opfylde kravene efter selskabsloven.

Advokatrådet, Brancheforeningen Regnskab & Revision, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Dansk Industri og FSR – danske revisorer bemærker, at rækkevidden af det "skærpede ansvar" bør afgrænses og defineres nærmere. Det bemærkes, at det er væsentligt, at rådgiveren på forhånd ved, hvad der konkret forventes undersøgt og dokumenteret ved den enkelte type anmeldelse og hvilke kontroller der altid skal foretages, hvilke yderligere undersøgelser der forventes ved konkrete risikosignaler, og hvornår rådgiveren kan anse sin undersøgelsespligt for opfyldt. Reglerne bør samtidig sikre proportionalitet, effektive retssikkerhedsgarantier og praktisk anvendelighed.

Danske Advokater bemærker desuden, at det skærpede ansvar ikke bør involvere en nærmere prøvelse af beslutningernes forenelighed med selskabets vedtægter. Tilsvarende bør det skærpede ansvar ikke indebære forplig-

telser til at kontrollere gennemførelsen af de civilretlige skridt, som en given selskabsretlig disposition indebærer (f.eks. kontrol med om overdragelse af aktiver i forbindelse med en spaltning, faktisk har fundet sted). Begge ovenstående forhold kunne med fordel præciseres i bemærkningerne. Her kan det også præciseres, at der med skærpet ansvar menes et ansvar over for Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed, og således ikke et lovbestemt ansvar, der kan påberåbes af selskabet, aktionærer eller andre.

Dansk Erhverv og Dansk Industri bemærker, om det skærpede ansvar medfører en objektiv undersøgelsespligt, hvor anmelder altid skal udføre alle de handlinger, som er anført i de almindelige lovbemærkninger eller om behovet for at foretage yderligere undersøgelser kan bero på en subjektiv risikovurdering foretaget af anmelderen.

Dansk Ejendomsmæglerforening finder, at det er vigtigt, at professionelle rådgivere kan få lettere adgang til de for kundekendskabsproceduren nødvendige oplysninger, og at disse er troværdige. Derfor er tiltag for at sikre kvaliteten af disse også velkomne, herunder særligt hvor det er Erhvervsstyrelsen selv, der vedligeholder og kontrollerer registrets oplysninger.

Danske Advokater finder, at alle professionelle anmeldere bør stilles lige i forhold til et skærpet ansvar. Danske Advokater opfordrer derfor til, at forpligtelsen i § 15 a udvides til alle, der erhvervsmæssigt anmelder på vegne af andre.

Dansk Erhverv og FSR – danske revisorer finder, at flere af lovforslagets formuleringer giver indtryk af, at professionelle rådgivere udgør en væsentlig del af problemet med økonomisk kriminalitet og bringer uberettiget og unødig generel tvivl om advokater og revisorers høje moral og etik og vilje til at bidrage til at forhindre og bekæmpe økonomisk kriminalitet.

Brancheforeningen Regnskab & Revision finder, at kontroller, som Erhvervsstyrelsen selv kan gennemføre mere sikkert og effektivt via egne registre eller andre myndighedsoplysninger, som udgangspunkt bør foretages af styrelsen. Rådgiverne bør ikke pålægges parallelle kontroller af forhold, som myndigheden selv har bedre forudsætninger for at kontrollere.

Dansk Erhverv og FSR – danske revisorer bemærker også, at anmeldere ikke bør undersøge, om selskabsdeltagere har konkurskarantæne i Danmark eller udlandet, har lovligt ophold i landet, og er indforstået med at påtage sig et ledelseshverv, da dette vil indebære en overflødig dobbeltkontrol, som vil medføre øgede omkostninger for erhvervslivet, idet Erhvervsstyrelsen allerede fører kontrol hermed.

FSR – danske revisorer bemærker i forlængelse heraf, at lovgiver klart definerer rækkevidden af undersøgelsespligten af, om selskabsdeltageren har "lovligt ophold i landet".

Kommentar

Erhvervsministeriet er enig i, at det er væsentligt, at rådgiveren på forhånd ved, hvad der forventes undersøgt og dokumenteret ved den enkelte type anmeldelse, og hvilke kontroller der altid skal foretages, hvilke yderligere undersøgelser der forventes ved konkrete risikosignaler, og hvornår rådgiveren kan anse sin undersøgelsespligt for opfyldt, samt at efterlevelsen heraf skal være proportional i forhold til formålet. Erhvervsministeriet er endvidere enig i, at der skal være klarhed om, hvorvidt rådgiveren er omfattet af det skærpede ansvar eller ej.

Erhvervsministeriet bemærker, at det skærpede ansvar ikke er en objektiv undersøgelsespligt til at gøre sig bekendt med alle mulige forhold, ligesom der kan være civilretlige forhold, der ikke kan undersøges af anmelder. Erhvervsministeriet er derfor enig i, at der er behov for at præcisere, at der vil kunne tages en risikobaseret tilgang til undersøgelsen af lovligheden af de anmeldte forhold.

Erhvervsministeriet vurderer ikke, at det skærpede ansvar skal udvides til alle, der foretager anmeldelser i Erhvervsstyrelsens it-system på vegne af andre, men at det skal gælde for de professionelle anmeldere, der defineres, som de personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer. Øvrige personer, der fortager anmeldelser i Erhvervsstyrelsens it-system vil være omfattet af det almindelige anmelderansvar, hvilket vurderes tilstrækkeligt i forhold til de ikke professionelle anmeldere.

Professionelle anmeldere såsom advokater, revisorer og tjenesteudbydere har en vigtig rolle at spille i forhold til samfundets forebyggelsesindsats overfor økonomisk kriminalitet i selskabssystemet. Erhvervsministeriet

imødekommer derfor også gerne ønsket om at tilpasse de formuleringer i lovforslaget, der måtte give indtryk af, at en stor del af advokater, revisorer og tjenesteudbydere ikke overholder gældende regler.

I forhold til Dansk Erhvervs og FSR – danske revisorers bemærkning om, at rådgiverne ikke skal kontrollere forhold, som Erhvervsstyrelsen i forvejen kontrollerer, bemærker Erhvervsministeriet, at Erhvervsstyrelsens kontrol ikke undtager rådgiverne fra at foretage egne kontroller. Når de forhold, der anmeldes, er korrekte, og nødvendige undersøgelser er fortaget, frigiver det Erhvervsstyrelsen til at anvende sine ressource i forhold til de sager, hvor yderligere kontrol er nødvendig.

3.1.3. Kapitalejers ansvar for medvirken til ulovlige registreringer

Danske Advokater støtter, at der i særlige tilfælde kan pålægges en kapitalejer ansvar, hvis denne forsætligt medvirker til anmeldelse af ulovlige forhold. Straffelovens § 23 indeholder allerede almindelige bestemmelser om medvirkensansvar, herunder i forhold til speciallovgivning. Danske Advokater finder det mest hensigtsmæssigt, at forholdet reguleres af denne regel, så fortolkningen kan hvile på etableret praksis. En særregel i selskabsloven om medvirken bør undgås eller i det mindste afgrænses til de særlige emneområder, lovudkastet fokuserer på: spørgsmål om faktisk ledelse, brug af stråmænd samt utilstrækkeligt kapitalgrundlag. Det vil være uhensigtsmæssigt, hvis der af hensyn til disse særlige emner etableres et almindeligt udvidet aktionæransvar, som påberåbes eller danner grundlag for politianmeldelser i forbindelse med uenigheder blandt aktionærer om lovligheden af mere sædvanlige selskabsretlige beslutninger.

Kommentar

Det er i bemærkningerne til lovforslaget angivet, at der ikke er tale om et udvidet ansvar for kapitalejerne, men en tydeliggørelse af ansvaret. Kapitalejere kan i dag straffes, hvis de medvirker til, at der foretages anmeldelse af ikke-lovlige forhold efter straffelovens § 23.

I praksis har det dog ofte vist sig vanskeligt at statuere et strafansvar overfor kapitalejere, der bevidst får andre til at foretage anmeldelse af ikke-lovlige forhold med henblik på ikke at ifalde anmelderansvar. Det kan f.eks. være kapitalejere, der med hjælp fra en rådgiver udskiller værdifulde aktiver fra selskabet – typisk ved at overføre dem til et andet selskab, som kapitalejeren kontrollerer. Derefter bistår rådgiveren kapitalejeren med at

indsætte en form for stråmand som ny kapitalejer og direktør. Denne stråmand har reelt ingen interesse i selskabet, men bruges til at sløre, hvem der faktisk står bag selskabet og de efterfølgende handlinger, hvor selskabet bliver anvendt til økonomisk kriminalitet af andre end den tidligere kapitalejer.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at straffelovens § 23 ikke er tilstrækkelig, og at der er behov for at indsætte den nye bestemmelse i selskabslovens § 15 a, stk. 3.

3.1.4. Mulighed for undersøgelse ift. rigtigheden af bestemte oplysninger

Advokatrådet noterer, at sådan undersøgelse er "omkostningskrævende og af indgribende karakter for selskabet", og at der forudsættes en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler.

Danske Advokater bemærker, at kriteriet "særlige tilfælde" er uden emnemæssig afgrænsning og er uegnet til at indkredse, hvilke typer adfærd/overtrædelser bestemmelsen er tiltænkt.

Dansk Industri er åben over for en eventuel ændring af det potentielle krav om en uafhængig "erklæring" om rigtigheden af bestemte oplysninger, når særlige omstændigheder begrunder det, men hvor virksomheden selv vælger den uafhængige sagkyndige, til en decideret "undersøgelse", hvor det er Erhvervsstyrelsen, der vælger den uafhængige sagkyndige. Dansk Industri tvivler dog på, at en sådan ændring ikke vil medføre øgede omkostninger. En "undersøgelse" hvor slutproduktet er en "skriftlig beretning" vil hurtigt kunne blive en del dyrere end en "erklæring".

Dansk Industri mener, at der bør være større sikkerhed for, at reglen kun anvendes i de tilfælde, hvor det er nødvendigt (kun rammer de brodne kar), og for at omkostningerne til de enkelte undersøgelser ikke ender urimeligt højt. Det kan ske ved at begrænse reglens anvendelse til de helt nødvendige tilfælde:

- Ved at pålægge Erhvervsstyrelsen at afgrænse undersøgelsestemaet
- Og ved lave en vederlagsregel, der giver Erhvervsstyrelsen mulighed for at fastsætte den sagkyndiges honorar henset til undersøgelsestemaets omfang.

Advokatrådet bemærker, at der ikke synes at være taget stilling til, hvad der sker, hvis undersøgelsen konkluderer, at oplysningerne er korrekte og registreringerne lovligt foretaget. Det kan overvejes, om der bør indsættes en bestemmelse om, at omkostningerne bæres af det offentlige, såfremt undersøgelsen ikke bekræfter den mistanke, der gav anledning til undersøgelsens iværksættelse.

Danske Advokater bemærker, at for at sikre de(n) sagkyndiges upartiskhed bør vedkommende udpeges af en domstol eller anden uafhængig instans, som derudover bør godkende undersøgelsestemaet (som det f.eks. er tilfældet for selskabslovens granskningsinstitut).

Danske Advokater bemærker i forlængelse heraf, at den udpegende myndighed og/eller den sagkyndige bør kunne træffe afgørelse om fordeling af omkostninger under hensyntagen til udfaldet af undersøgelserne.

Advokatrådet bemærker, at en ordning, hvor Erhvervsstyrelsen udpeger en advokat "på selskabets vegne", kan skabe uklarhed om klientforholdet og advokatens rolle.

Advokatrådet bemærker, at lovforslaget fastslår udtrykkeligt, at afgørelsen er en "procesledende beslutning", der ikke kan påklages. Efter Advokatrådets opfattelse kan der være grund til at overveje, om beslutninger, som i visse tilfælde kan påføre selskabet betydelige omkostninger og have væsentlig betydning for selskabet, bør kunne indbringes for Erhvervsankenævnet. Advokatrådet bemærker i denne forbindelse det, at karakteren af en "procesledende beslutning" kan betvivles.

Danske Advokater bemærker, at Erhvervsbestyrelsens beslutninger efter den reviderede § 23 b, stk. 2, vil være indgribende, hvorfor disse bør kunne prøves enten ved en højere administrativ myndighed eller en domstol.

Advokatrådet bemærker, at formuleringen "i videst muligt omfang" efter Advokatrådets opfattelse er vag. Der bør i stedet fastsættes en ret for selskabets ledelse til at kommentere beretningen, svarende til de almindelige forvaltningsretlige regler om partshøring, inden Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse på grundlag heraf.

Danske Advokater bemærker, at pligten til at udlevere oplysninger om selskabet bør påhvile selskabet, og oplysninger om det enkelte ledelsesmedlem bør påhvile ledelsen. Selskabet har i forvejen pligt til at udlevere relevante oplysninger og selskabets aktionærer har krav på, at ledelsen i den sammenhæng varetager selskabets interesser uden at være påvirket af risiko for personligt bødeansvar. Hvis den er nødvendig, bør den separate oplysningspligt for ledelsen afgrænses emnemæssigt til de forhold, som specifikt angår ledelsens forhold.

Danske Advokater bemærker**,** at der bør tilføjes bestemmelser om fortrolighed, idet de sagkyndige ikke nødvendigvis er underlagt fortrolighed i henhold til lov. Muligheden for at fravige denne fortrolighed i forhold til Erhvervsstyrelsen bør begrænses til de specifikke forhold, der dokumenterer en overtrædelse.

Kommentar

Det har ikke med den foreslåede ændring været tiltænkt, at der skulle fortages en undersøgelse, der skulle have et omfang, der var mere vidtgående end erklæringen efter tidligere bestemmelse. Det har været udgangspunktet, at det, som har skullet leveres til Erhvervsstyrelsen, er det samme, men at udpegningen af den person, der skal lave erklæringen, ændres fra at være selskabet selv til at blive Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsministeriet bemærker, at Erhvervsstyrelsens undersøgelsesret kun kan ske i de særlige tilfælde, hvor styrelsen finder det nødvendigt, fordi selskabet efter gentagne anmodninger fra Erhvervsstyrelsen ikke har leveret de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, eller hvor der er grund til at tvivle på rigtigheden heraf. En erklæring vil være en indgribende foranstaltning, og styrelsen vil derfor foretage en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder en vurdering af nødvendighed og forholdsmæssighed, inden der træffes afgørelse om undersøgelse. Forslaget om erklæring skal endvidere ses som et mildere instrument for Erhvervsstyrelsen end iværksættelse af en tvangsopløsning af selskabet. Muligheden for Erhvervsstyrelsens udpegning af en sagkyndig, der kan erklære sig om et eller flere forhold, er betydeligt mindre indgribende og byrdefuldt for et selskab end gennemførelse af en tvangsopløsning.

Erhvervsministeriet finder ikke, at omkostningerne til erklæringen skal bæres af det offentlige, hvis den sagkyndige erklærer sig til fordel for selskabet da ledelsen i selskabet på et tidligere tidspunkt har haft flere muligheder for at oplyse sagen og dermed undgå behovet for indhentelse af en erklæring hos en sagkyndig.

Erhvervsministeriet anerkender behovet for yderligere klarhed af afgrænsning af erklæringsopgaven og processen herfor, så omkostningerne forbundet med indhentelse af erklæringen holdes så langt nede som muligt.

Erhvervsministeriet vurderer det hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen får bistand til udpegningen, såfremt den sagkyndige skal være en advokat. Det er efter dialog med Advokatsamfundet aftalt, at de bistår med løbende at føre en bruttoliste over advokater, der kan bistå med udarbejdelse af erklæringer. Erhvervsstyrelsen kan ud fra denne liste konkurrenceudsætte opgaven.

Erhvervsministeriet betragter Erhvervsstyrelsens mulighed for indhentelse af en erklæring som en afgørelse, men vurderer ikke, at afgørelse herom bør kunne indbringes for Erhvervsankenævnet. Erhvervsministeriet lægger vægt på, at de almindelige forvaltningsretlige principper i øvrigt overholdes, og at selskabet vil have haft mulighed for at undgå udpegningen af den sagkyndige til erklæringsopgaven ved selv at oplyse sagen. Herudover partshøres selskabet om erklæringens indhold efterfølgende.

Erhvervsministeriet vurderer, at selskabet og ledelsens pligt til udlevering af oplysninger er tilstrækkelig angivet ved lovforslagets § 1, nr. 13. Erhvervsministeriet mener ikke, at der er behov for bestemmelser om den sagkyndiges fortrolighed. I de tilfælde, hvor der er tale om en advokat eller revisor, der udpeges, vil fortrolighed være en del af de fagetiske regler, og i de tilfælde, hvor den sagkyndige ikke er en del af disse hverv, vil fortrolighed være en del af opdraget.

3.1.5. Fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion, eller grænseoverskridende spaltning

Danske Advokater bemærker, at der bør gives mulighed for, at Erhvervsstyrelsen i konkrete tilfælde kan give tilladelse til fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning. Det kan for eksempel være i tilfælde, hvor det forhold, der udløste oversendelse til tvangsopløsning, efterfølgende er berigtiget over for Erhvervsstyrelsen.

Kommentar
Erhvervsministeriet bemærker, at selskaber oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. selskabslovens § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. selskabslovens § 58 a, stk. 6, kan berigtige det forhold, der har udløst oversendelsen i forbindelse med genoptagelse, og herefter indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning, såfremt dette måtte ønskes.

3.1.6. Filialbestyrers faktiske ledelse og sletning af filialer
Danske Advokater bemærker, at driften af en filial ikke kræver udførelse af samme opgaver som ledelsen i et kapitalselskab. Henvisningen til kapitel 7 bør derfor udgå eller erstattes.

Kommentar
Erhvervsministeriet er bekendt med, at en filialbestyrers opgaver ikke kan sidestilles med ledelsen i et kapitalselskabs opgaver, og reglerne derfor skal ses i lyset heraf.

3.1.7. Frakendelse og generhvervelse af godkendelsen som revisor
Brancheforeningen Regnskab & Revision bemærker, at lovforslaget indebærer, at Revisornævnet fremover ikke skal være bundet af den sanktion, som klageren har nedlagt påstand om. Når begrænsningen ophæves, bør det derfor udtrykkeligt sikres, at den indklagede revisor orienteres og får mulighed for at udtale sig, hvis Revisornævnet overvejer en mere indgribende sanktion end den, klageren har nedlagt påstand om. Dette vil sikre, at revisor har mulighed for at forholde sig til den sanktion, der konkret overvejes, inden nævnet træffer afgørelse.

Dansk Industri kan tilslutte sig ændringerne, men bemærker dog, at stramningen af kravet for generhvervelsen af godkendelsen efter udløbet eller ophævelsen af eller frakendelsen af godkendelsen som revisor reelt udgør et selvstændigt strafelement. Dansk Industri finder, at det bør være en del af sanktionsfastsættelsen hos Revisornævnet, så det i forbindelse med sanktionsudmålingen naturligt indgår som en del af overvejelserne, hvorvidt der er behov for en fornyet, skriftlig revisoreksamen eller en særlig prøve efter frakendelsens udløb.

FSR – danske revisorer bakker op om de foreslåede ændringer, men bemærker, at forslaget rejser en række spørgsmål til den praktiske håndtering af indstilling til eksamen eller den særlige prøve. FSR – danske revisorer forudsætter, at lovforslaget følges op af de nødvendige ændringer af eksamensbekendtgørelsen, og at der skabes klarhed om de praktiske rammer for afholdelse af eksamen for personer, der søger om generhvervelse af godkendelsen.

Kommentar

Spørgsmålet om nedlæggelse af forbud eller frakendelse af godkendelsen som revisor vil alene komme på tale i sager om særligt grove og gentagne forsømmelser fra revisors side. Den indklagede revisor får efter bekendtgørelsen om Revisornævnet altid forelagt klagen med opfordring til at udtale sig skriftligt inden for en nærmere frist. Ud fra klagens indhold og karakter bør revisor derfor ikke kunne være i tvivl om, hvorvidt forbud eller frakendelse efter omstændighederne vil kunne komme på tale. Der ses således ikke at være afgørende retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved den foreslåede ophævelse af begrænsningen af Revisornævnets sanktionsmuligheder i sager, hvor de pågældende sanktioner efter omstændighederne og under hensyntagen til nævnets praksis er relevante at bringe i anvendelse. Det forudsættes endvidere efter bemærkningerne, at de påtaleberettigede myndigheder, som hidtil, vil nedlægge den relevante sanktionspåstand i forbindelse med indbringelse af sager for Revisornævnet. Erhvervsministeriet vurderer ikke, at der er behov for en særskilt orientering til revisor om Revisornævnets sanktionsovervejelser.

Frakendelse af godkendelsen som revisor forekommer alene i sager om særligt grove og gentagne forsømmelser fra revisors side. Baggrunden for en frakendelse er således, at der er rejst væsentlig begrundet tvivl om vedkommende revisors faglige indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som godkendt revisor. Erhvervsministeriet er ikke enig med Dansk Industri i, at betingelsen for generhvervelse af godkendelsen er et selvstændigt strafelement eller i øvrigt har en pønal karakter. Formålet med at betinge genoptagelsen af godkendelsen som revisor efter udløbet af en frakendelse af, at vedkommende består den skriftlige prøve til revisoreksamen, er derimod at sikre, at personen forinden genoptagelsen dokumenterer at besidde den faglige indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger som godkendt revisor, herunder kravene til at varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Bestemmelserne om revisoreksamen og den særlige prøve er fastsat i bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer. Bekendtgørelsen fastsætter bl.a., at det er FSR – danske revisorer, der afholder de pågældende prøver, ligesom bekendtgørelsen indeholder bestemmelser om indstilling m.v. til prøverne. I bekendtgørelsen vil der således blive gennemført de nødvendige tilpasninger for indstilling til prøverne m.v., ligesom Erhvervsstyrelsen som hidtil vil drøfte eventuelle praktiske spørgsmål om prøverne med FSR – danske revisorer.

Erhvervsministeriet har fundet anledning til at præcisere lovforslaget således, at det foreslåede krav om bestået af den skriftlige revisoreksamen som betingelse for genoptagelse af godkendelsen som revisor efter en frakendelses udløb eller ophævelse ikke vil finde anvendelse i tilfælde, hvor der alene er sket frakendelse af en godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

3.2. Ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret

Dansk Ejendomsmæglerforening henstiller til, at der ikke alene sørges for bedre tiltag for tilgang til selskabsoplysninger iht. BRIS, men også oplysninger om reelle ejere iht. BORIS. Det kan være vanskeligt at sikre sig troværdige oplysninger til kundekendskabsprocedurer for udenlandske kunder, herunder europæiske.

Dansk Ejendomsmæglerforening mener, at det bør overvejes, hvorvidt API-adgang for virksomheder til de europæiske delte selskabsregistre kan fremmes, således dette kan udvide muligheden for at indarbejde de europæiske selskabsregistreringer, herunder reelle ejere, digitalt i virksomhedernes systemer.

Dansk Industri hilser generelt de mange gode forbedringer, som direktivet om digitale processer inden for selskabsret skaber for danske og europæiske virksomheder, velkommen, ikke mindst de forenklede muligheder for grænseoverskridende aktiviteter forbundet med EU selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Dansk Industri støtter også, at det tydeliggøres, at registreringer vedrørende et selskabs stiftelse skal overholde bestemmelserne i stiftelsesdokumentet (udover loven og vedtægterne). Den konkrete foreslåede ændring (lovforslagets § 1, nr. 5) er dog formuleret bredere. Den kan således læses som,

at kravet om overensstemmelse med stiftelsesdokumentet også gælder for registreringer, der foretages efter registreringen af selskabets stiftelse, og at kravet gælder uanset om stiftelsesdokumentet indeholder historiske krav, der efterfølgende er blevet gyldigt ændret, eller af andre grunde ikke længere har nogen relevans for den pågældende efterfølgende registrering. En sådan fortolkning ville potentielt kunne medføre, at en registrering ikke kan foretages, selvom den er i overensstemmelse med gældende, lovligt vedtagne vedtægter.

Dansk Industri antager, at dette ikke er tilsigtet, og henviser til s. 121 i Betænkning 1498 om Modernisering af selskabsretten, hvor det bl.a. fremgår, at "vedtægterne bør indeholde de oplysninger, som løbende kan være relevante for eksisterende og potentielle kapitalejere, mens stiftelsesdokumentet bør indeholde de oplysninger, der er relevante på stiftelsestidspunktet".

Dansk Industri påpeger, at lovudkastets generelle bemærkninger (s. 89) indikerer, at ændringen kun sigter på registreringer af selskabers stiftelse, men at hverken ordlyden af lovteksten eller de specifikke bemærkninger giver samme indtryk. Dansk Industri opfordrer derfor til en præcisering, i hvert fald af de specifikke bemærkninger.

Kommentar

Til bemærkningerne fra Dansk Ejendomsmæglerforening kan Erhvervsministeriet oplyse, at der med ændringsdirektiv 2025/25 sikres, at registersammenkoblingssystemet (BRIS) forbindes med systemet for sammenkobling af registre over reelt ejerskab (BORIS). EU-Kommissionen forestår etableringen af forbindelsen mellem registersammenkoblingssystemet BRIS og sammenkoblingen af registrene over reelt ejerskab BORIS.

Koblingen mellem BRIS og BORIS sker for at øge gennemsigtigheden, lette adgangen til selskabsoplysninger og skabe flere forbundne offentlige registre, der indeholder vigtige selskabsoplysninger, på tværs af grænserne i det indre marked.

Henset til bemærkningerne fra Dansk Industri finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt at tydeliggøre i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, at kravet om overensstemmelse med stiftelsesdokumentet ikke gælder for registreringer, der foretages efter registreringen af selskabets stiftelse.

3.3. Ændringer som følge af dialogsagen om aktionærrettighedsdirektivet

3.3.1. Krav til indholdet af vederlagspolitikker

Dansk Erhverv, Dansk Industri, Danske Rederier og FSR – danske revisorer bemærker, at ændringen af reglerne om vederlagspolitikker ikke bør medføre krav om, at vederlagspolitikker skal indeholde en angivelse af konkrete vilkår i specifikke kontrakter og ordninger, der er indgået med ledelsesmedlemmer, og at dette bør udgå fra lovforslagets bemærkninger, da dette vil kunne medføre en overimplementering af ændringsdirektivet. Disse høringsparter finder endvidere, at vederlagspolitikken derimod skal give retningslinjer og rammer for, hvilke aftaler og vederlag der kan tildeles i selskabet, hvorimod mere specifikke oplysninger i stedet kan indgå i vederlagsrapporten.

Dansk Erhverv bemærker supplerende, at ændringen vil få den konsekvens, at ansættelsen af en ny direktør vil kunne medføre en ændring i vederlagspolitikken, der så igen skal godkendes, hvilket vil være meget uheldigt.

Danske Rederier bemærker ligeledes, at ansættelse af et nyt ledelsesmedlem eller ændringer i en kontrakt vil kunne medføre behov for at ændre og genfremlægge vederlagspolitikken, hvilket kan medføre unødige administrative byrder for børsnoterede rederier og komplicere rekruttering og fastholdelse af kvalificerede ledere.

Dansk Industri bemærker, at den foreslåede ændring vil skabe et praktisk catch-22 problem, hvis selskaber ønsker at ændre deres eksisterende praksis ift. kontrakters varighed eller opsigelsesperioder, idet ansættelse af en ny direktør altid vil skulle ske på samme betingelser for kontrakters varighed og opsigelsesperioder som de eksisterende direktører, medmindre vederlagspolitikken ændres først, men at vederlagspolitikkens bestemmelser om kontrakters varighed og opsigelsesperioder samtidig ikke vil kunne ændres, medmindre det allerede fremgår af specifikke kontrakter med selskabets ledelsesmedlemmer.

Dansk Industri opfordrer regeringen til i forbindelse med en kommende revision af aktionærrettighedsdirektivet at arbejde for, at aktionærrettighedsdirektivet ændres, så det bliver helt tydeligt, at vederlagspolitikken også på dette punkt udgør en ramme for de faktiske aflønningsordninger, og ikke en gengivelse af de konkrete aflønningsordninger.

Dansk Erhverv og Dansk Industri bemærker derudover, at usikkerhed om fortolkning af ændringsdirektivet bør afgøres af EU Domstolen, og at Danmark indtil domstolen eventuelt måtte fastslå andet bør fortsætte med en fortolkning af ændringsdirektivet, der giver praktisk mening og stemmer overens med formålet samt flugter med regeringens principper for erhvervsrettet EU-regulering og målsætning om ikke at påføre erhvervslivet højere byrder end højst nødvendigt.

Brancheforeningen Forsikring og Pension finder behov for en afklaring eller definition af betydningen af "ordninger med ledelsesmedlemmer" i relation til bestemmelsen om, at vederlagspolitikker skal indeholde en angivelse af varigheden og de gældende opsigelsesperioder for disse.

Kommentar

Den foreslåede ændring af kravene om indholdet i børsnoterede virksomheders vederlagsrapporter er indsat som følge af en dialogsag med EU-Kommissionen, som fandt, at bestemmelsen i dens nuværende udformning ikke er i overensstemmelse med artikel 9a, stk. 6, femte afsnit, i ændringsdirektiv 2017/828. Som angivet i lovforslagets bemærkninger er det Erhvervsministeriets hensigt, at ændringerne ikke skal gå videre, end hvad direktivet kræver. Det er fortsat Erhvervsministeriets vurdering, at ordlyden i den foreslåede § 139 a, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, skal fastholdes og derved ensrettes med ændringsdirektivets artikel 9 a, stk. 6. På baggrund af høringen og ændringsdirektivets præambelbetragtning 29 finder Erhvervsministeriet imidlertid, at lovforslagets bemærkninger skal ændres, således at der ikke stilles krav om, at vederlagspolitikken skal indeholde angivelser af konkrete vilkår i specifikke kontrakter indgået med de enkelte ledelsesmedlemmer, men at politikken i stedet kan udformes som en ramme, inden for hvilken aflønning af ledelsesmedlemmer kan finde sted.

For så vidt angår Brancheforeningen Forsikring og Pensions høringssvar bemærker Erhvervsministeriet, at denne del af den foreslåede regel vil stemme overens med selskabslovens nuværende § 139 a, stk. 1, nr. 4, og der henvises til afsnit 2.2 i Erhvervsstyrelsens Vejledning om selskabslovens krav til børsnoterede selskabers vederlagspolitik og vederlagsrapport.

3.3.2. Regler om fravigelse af vederlagspolitikken

Dansk Erhverv og Danske Rederier finder præciseringen af reglerne om fravigelse af vederlagspolitikken hensigtsmæssig, men anbefaler, at Erhvervsstyrelsen i vejledningsmateriale beskriver, hvornår kriterierne om

selskabets langsigtede interesser, bæredygtighed og levedygtighed vil være opfyldt.

Kommentar
Erhvervsministeriet vurderer, at det som udgangspunkt vil være det enkelte selskab, der er nærmest og bedst egnet til at vurdere, om en fravigelse fra vederlagspolitikken er nødvendig for at tjene selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

3.3.3. Væsentlighedskriteriet ved transaktioner med nærtstående

Danske Advokater anbefaler tilføjelser i lovforslagets bemærkninger om, at dagsværdien af transaktioner med nærtstående parter kan underbygges af en fairness opinion om det aftalte vederlag fra en ekstern finansiel rådgiver, og at transaktioner undtaget kravene om godkendelse og offentliggørelse ikke skal medregnes i sammenlægningen ved flere transaktioner med samme part.

Kommentar
Erhvervsministeriet vurderer, at de foreslåede tilføjelser ikke vil være i strid med ændringsdirektiv 2017/828 og vil kunne bidrage til fortolkningen af den foreslåede § 139 e og derfor kan indarbejdes i lovforslagets bemærkninger.

3.3.4. Habilitetskrav ved transaktioner med nærtstående

Dansk Erhverv og Danske Rederier anbefaler, at lovbemærkningerne tydeliggør habilitetsreglens anvendelsesområde, særligt i relation til situationer, hvor ledelsesmedlemmets interesse er indirekte eller afledt gennem koncernforhold eller nærtstående juridiske personer.

Danske Rederier bemærker endvidere, at forslaget samlet set giver større klarhed, men fortsat indebærer administrative byrder for børsnoterede rederier i form af interne kontroller, dokumentation, habilitetsvurderinger og risiko for sanktioner, hvorfor regler og vejledning bør udformes så klart og direktivnært som muligt.

Danske Advokater finder, at lovforslagets bemærkninger ikke indeholder en klar beskrivelse af, hvornår den foreslåede habilitetsregel ved godkendelse af væsentlige transaktioner vil finde anvendelse, samt at det er uheldigt, at der indgår forskellige kriterier for inhabilitet i lovforslaget. Danske Advokater bemærker supplerende, at en afklaring vil være hensigtsmæssig

særligt i forhold til overlappende ledelseshverv, og at de almindelige habilitetsregler muliggør en nuanceret håndtering af netop disse tilfælde.

Kommentar

Ændringsdirektiv 2017/828 om ændring af aktionærrettighedsdirektivet indeholder en regel om, at ledelsesmedlemmer, der ifølge den danske sprogversion er "omfattet" af en væsentlig transaktion med en nærtstående part, ikke må deltage i godkendelsen af transaktionen. Denne regel er indarbejdet i den foreslåede § 139 g, sidste led. Derudover indeholder ændringsdirektivet en regel om, at nærtstående parter ikke må deltage i den løbende vurdering af, om visse transaktioner er undtaget reglerne om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser, fordi de indgår som led i selskabets normale drift og er aftalt på normale markedsvilkår. Denne regel følger allerede af selskabslovens § 139 d, stk. 4, og foreslås videreført i den foreslåede § 139 i, stk. 1, sidste led. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at formålet med reglerne er at undgå potentielle interessekonflikter, som vil kunne være til skade for selskabet og dets aktionærer. Erhvervsministeriet finder derudover, at ordlyden "omfattet af" og "berørt af" for hhv. ledelsesmedlemmer og nærtstående parter kan medføre fortolkningsudfordringer, og at det i stedet vil være hensigtsmæssigt at ensrette ordlyden efter den engelske sprogversion "involved in". Ledelsesmedlemmer og nærtstående parter vil herefter ikke kunne deltage i hhv. godkendelse og vurderinger af transaktioner, hvis de er involverede i transaktionen, og deltagelsen vil kunne medføre en interessekonflikt i relation til selskabet, hvilket ligeledes præciseres i lovforslagets bemærkninger.

3.3.5. Tidspunktet for offentliggørelse af transaktioner

Dansk Erhverv og Danske Rederier finder, at de foreslåede reglers samspil med markedsmisbrugsforordning kan give anledning til fortolkningsspørgsmål og opfordrer til, at Erhvervsstyrelsen eventuelt i samarbejde med Finanstilsynet udarbejder vejledning om forholdet imellem de to regelsæt.

Danske Advokater bemærker, at offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter må kunne afvente det tidspunkt, hvor offentliggørelse måtte være påkrævet efter markedsmisbrugsforordningen, så tidspunktet for offentliggørelsen ikke fremrykkes som følge af nationale regler.

Kommentar

Tidspunktet for offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter i selskabslovens § 139 d, stk. 1, har ikke indgået i dialogsagen med EU-Kommissionen, og den foreslåede § 193 h, stk. 1, tilsigter således alene at videreføre den nuværende retstilstand. I henhold til ændringsdirektivets artikel 9c, stk. 2, er det alene et krav, at selskaber skal offentliggøre en meddelelse senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres. Erhvervsministeriet vurderer, at bestemmelsen bør ensrettes med ændringsdirektivet, hvilket stemmer overens med principperne for erhvervsrettet EU-regulering og målsætningen om ikke at påføre erhvervslivet højere byrder end højst nødvendigt. En sådan ændring vil ligeledes imødekomme eventuelle fortolkningsspørgsmål om bestemmelsens samspil med markedsmisbrugsforordningen.

3.3.6. Undtagelse af sædvanlige transaktioner

Dansk Erhverv og Danske Rederier anbefaler, at rækkevidden af undtagelsen for kravene om godkendelse og offentliggørelse af sædvanlige forretningsmæssige transaktioner præciseres i lovens bemærkninger med fire konkrete eksempler, som vil kunne styrke retssikkerheden og mindske behovet for defensive vurderinger.

Kommentar

I forbindelse med høringen fremhæver Dansk Erhverv og Danske Rederier koncerninterne leverancer på markedsvilkår, tilbagevendende leveringsaftaler, standardiserede finansielle dispositioner og almindelige kommercielle aftaler indgået på markedsvilkår, som eksempler på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Erhvervsministeriet vurderer, at disse fire eksempler som udgangspunkt vil kunne undtages kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter. Erhvervsministeriet finder, at tilbagevendende leveringsaftaler ikke i alle tilfælde vil være undtaget kravene, men eksemplet vil skulle ses i lyset af de øvrige bemærkningerne til den foreslåede undtagelse i § 139 i, stk. 1, herunder at de aftalte vilkår for transaktionen fortsat vil skulle være sædvanlige, dvs. at der vil skulle betales den samme pris og aftales betalingsbetingelser m.v. som ved tilsvarende dispositioner med ikke-nærtstående parter. På denne baggrund finder Erhvervsministeriet, at de konkrete eksempler kan indarbejdes i lovforslagets bemærkninger.

4. Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i offentlig høring, indeholder det fremsatte lovforslag følgende indholdsmæssige ændringer:

- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, § 2, nr. 6, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 3, hvordan begreberne "misbrug", "begrundet formodning" og "gentagne gange" fortolkes.
- Det er præciseret i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4, § 2, nr. 6, § 3, nr. 1 og § 4, nr. 3., at en afgørelse om spærring retter sig mod den enkelte anmelder eller kapitalgodkender og ikke en evt. virksomhed, som de måtte være tilknyttet.
- Det er præciseret yderligere i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7, § 2, nr. 8, § 3, nr. 3 og § 4, nr. 2, hvad det skærpede anmelderansvar indebærer.
- Lovforslagets § 1, nr. 7, § 2, nr. 8, § 3, nr. 3 og § 4, nr. 2 og bemærkningerne hertil er ændret fra ”har viden om” til ”vidste eller burde vide”.
- Formuleringen ”i vidst muligt omfang” er udtaget fra bemærkningerne til § 23 b, og det er i stedet angivet, at selskabet og dennes ledelse altid partshøres.
- Det er præciseret yderligere i bemærkningerne til 23 b, at beslutningen om at anmode en sagkyndig om en erklæring om et givent tema er en afgørelse, og at denne ikke kan påklages til højere administrativ myndighed.
- Det er tilføjet til bemærkninger til § 23 b, hvorledes udpegningen foretages, herunder Advokatsamfundets rolle, og hvordan Erhvervsstyrelsen forholder sig til temaet for erklæringen og udgifterne forbundet hermed.
- Den foreslåede formulering af § 23 b, stk. 4, i selskabsloven og de tilhørende bemærkninger er ændret således, at det fremgår, at der er tale om en ”erklæring” og ikke en ”undersøgelse”.
- Det er præciseret i bemærkningerne til den foreslåede 23 f, stk. 3, hvad begrebet ”faktisk ledelse” dækker over.
- Bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 23 er ændret således, at det fremgår klart, at en filialbestyrers drift af en filial ikke kan sidestilles med ledelsen af et kapitalselskab, og at reglerne om faktisk ledelse finder anvendelse med de nødvendige tilpasninger.
- Det er tydeliggjort i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, at kravet om overensstemmelse med stiftelsesdokumentet ikke gælder for registreringer, der foretages efter registreringen af selskabets stiftelse.
- Lovteksten og bemærkningerne til den foreslåede § 139 h, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, ændres, således at meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter skal offentliggøres senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres.
- Kravet om, at vederlagspolitikker skal indeholde en angivelse af de konkrete vilkår, der følger af specifikke kontrakter og ordnin-

ger indgået med ledelsesmedlemmer, udgår fra lovforslaget. Herefter vil vederlagspolitikken kunne udarbejdes som en ramme, inden for hvilken aflønningen af ledelsesmedlemmer kan finde sted.

- Der indarbejdes bemærkninger om, at opgørelsen af dagsværdien af transaktioner med nærtstående parter kan underbygges med en fairness opinion om det aftalte vederlag fra en ekstern finansiel rådgiver, og at transaktioner undtaget kravene om godkendelse og offentliggørelse ikke skal medregnes i sammenlægningen ved flere transaktioner med samme part.
- Habilitetsreglerne om ledelsesmedlemmers deltagelse i godkendelsen af væsentlige transaktioner med nærtstående parter, og nærtstående parters deltagelse i den løbende vurdering af, hvorvidt visse konkrete transaktioner er undtaget kravene om godkendelse og offentliggørelse, ensrettes. Herefter vil ledelsesmedlemmer og nærtstående parter ikke kunne deltage i hhv. godkendelser og vurderinger vedrørende transaktioner, som de pågældende er involverede i.
- Reglen om, at børsnoterede selskaber skal offentliggøre meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter hurtigst muligt, efter at aftalen om transaktionen er indgået, ændres til, at offentliggørelsen vil skulle ske, senest når transaktionen gennemføres.
- I lovens specielle bemærkninger indarbejdes fire konkrete eksempler på transaktionstyper, som er undtaget reglerne om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter.

5. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP – Arbejdsmarkedets Tillægs Pension, Bryggeriforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS – Center for Politiske Studier, Computershare, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerfor-

ening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, DIRF - Dansk Investor Relations Forening, DM, DSK - De Samvirkende Købmænd, Effektivt Landbrug, Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansiel Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, GRAKOM, HK, Ingeniørforeningen i Danmark, Intertrust (Denmark), IT-Branchen, KL, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunekredit, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Managementrådgiverne, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS – International Bistand, International Solidaritet Oxfam, Penneo, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet Center (RUC), SEGES, SMV Danmark, Hvidvasksekretariatet, Syddansk Universitet, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Århus Universitet.

Følgende organisationer har haft bemærkninger til lovforslaget:
Advokatsamfundet/Advokatrådet, Brancheforeningen Regnskab & Revision, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Rederier, DI – Dansk Industri, F&P, FSR - danske revisorer og KL.